

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

1. כי לי כל כבוד ביום הבתי
כל כבוד בארץ מצרים
הקדשתי לי כל כבוד בישראל
מאדם עד בהמה לי יהיו אני
ה' במצרים 3 יי

הגהות הב"ח

(ב) במשנה והמשותף:
(ג) רש"י ד"ה והמקל מחט
וכי' ישראל מקבלה ומטפל בה
כדי שיביא חלקו לל"ל ומביא
בהמה נוחה:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

יוצר ובורא המאורות
צופה ומאזין קהילות
הכספי להכין אספות
קטנות קרם לזרועות
וחוקי ארץ
הדרוסי כבודות:

[illegible]

הלוקח עובר חמורו

[illegible]

הלוקח

עובר "חמורו של עובד כוכבים והמוכר לו
אע"פ שאינו רשאי ^(א) המשתתף לו והמקבל
הימנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה
^(ב) שנאמר 'בישראל אבל לא באחרים': גמ' כל
הני למה לי צריכי דאי תנא לוקח ה"א משום
דמקא מייתי לן לקדושה אבל מוכר דקא
מקדושה לה מקדושה אימא ליקנסיה קמ'^(ג)
^(ד) והמשתתף לו למה לי ^(ה) לאפוקי מדרבי
היהודה דאמר ^(ו) שותפות עובד כוכבים חייבת
בבכורה קמשמע לן דפטורה מן הבכורה
והמקבל ל"ל משום דקא בעי למיתני והנותן
לו בקבלה והנותן לו בקבלה למה לי אצטריך
סד' הוואיל ועיקר בהמה דישאל היא
ליקנסיה דלמא אתי לאיחלוףי בבהמה
אחריתי קמשמע לן ^(ז) תנן התם ר' יהודה מתיר
בשכורה כן בתירא יתירי בסוס איבעיא
להו עובר מה לי א"ר יהודה טעמא דר' יהודה
התם דשרי משום דשכורה עובד נמי שבור
הוא וא דלמא שכורה לאו היינו אורחיה אבל
עוֹבֵר כיון דהיינו אורחיה לאו שבור הוא ת"ש
והמוכר לו אף על פי שאינו רשאי ולא פליג
ר' יהודה וליטעמך המשתתף לו והמקבל
ממנו והנותן לו בקבלה דלא קתני הכי נמי
דלא פליג אלא פליג ר' יהודה קתני ה"ל פליג
ויולא קתני: ת"ש ר' יהודה אומר המקבל
בהמה מן העובד כוכבים וילדה מעלין אותו
בכשווי ונותן חצי דמיו לכהן והנותן לו
בבקבלה אף על פי שאינו רשאי ^(ח) קונסים
אותו עד עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן
מאי

[illegible][illegible][illegible]

פרק ראשון בכורות ב.

חלוקת עובד חטורו של עובד בובנים והטובר 4. לוקח מיפטר 11
מבטרה משום אם שהיא של עובד כוכבים ומוכר מיפטר
משמסם ולד של עובד כוכבים וממיר קרלי 12 (נפקי כו' ושתפות) של
עובד כוכבים פוער בבטורה אפי' אלו וכדאמר' (לקמן ג.) מאי שנה

קח

כוכבים והמוכר לו
המשתתף לו והמקבל
השטור מן הבכורה
לא באחרים: גמ' כל
תנא לוקח ה"א משום
הוא אבל מוכר דקא
ימא ליקנסיה קמ"ל
לי (י) לאפוקי מדרבי
עובד כוכבים אייב
השטור מן הבכורה
בעי למיתני והנותן
בלה למה לי איצטריך
המה דישאל היא
לאיחלופי בבהמה
הם ר' יהודה מתיר
מתיר בסום איבעיה
יהודה טעמא דר' יהודה
עובר נמי שבור
או היינו אורחיה אבל
לאו שבור הוא ח"ש
נאינו רשאי ולא פליג
המשתתף לו והמקבל
דלא קתני הכי נמי
ולא קתני הג' פליג
היה אומר המקבל
ש יולדה מעלין אותו
יו לבנה והנותן לו
אינו רשאי (קונסים
נותן כל דמיו לכהן
מאי

מִשְׁעָר מִדְּמַיִם מִשְׁעָר דְּגִיגִּי מִמַּעַל לֵהוּ אֲשֶׁר׃ דָּלָה כְּכֹחַ שִׁירָחֵל׃
 [מ] מִיָּרִי׃ אֵה אֶרְדּוּשָׁה׃ פִּיֶּה שְׁמַחָה שׁוֹמֵחַת בְּשִׁנָּה וְשׁוֹן מִפְקֵה לֵה
 מִמִּקְדוּשָׁה שְׁהַעֲבֹד כּוֹכְבִּים עוֹשֶׂה בִּהּ מִלְּאֲכָה בְּשִׁנָּה וְשׁוֹן קִדּוּשָׁה לֵה
 שְׁמַעֲמֵךְ כִּן אֵלֶּה קִדּוּשָׁה בְּכֹרֶה הִהִיא׃ דָּלַח מֵרִי בִּד רַחֵל כְּכֹחַ חוֹמָה
 שְׁמַחֵם וּמִתְקֵה לֵהוּ מִקְדוּשָׁה דְּהוּם מִקֵּי אֲדוּרִימֵה לְעוֹבֵד כּוֹכְבִּים וְאֲשֶׁר׃
 בְּדִלְקוּת אֵם הוֹלֵד וְכֵן לֵה שִׁיךְ מִימִי לֵה לְקִדּוּשָׁה פְּעָמִים שְׁהַעֲבֹד
 נִקְבָּה וּמִימִי לֵה לְקִדּוּשָׁה בְּכֹרֶה שׁוֹלֵד עוֹבֵד קִדּוּשׁ בְּצִיטָרָה וְכֵלָּה טַעַם
 מִימִי לְמִתְקֵה מֵי לְמִימֵר דָּלַח שִׁיךְ לְמִתְקֵה׃ כִּיֹּן לִיכָּח הַפְּקֵה׃
 וְכֵלָּה לֵה לְמִתְקֵה דְּלִיכָּח הַפְּקֵה׃ אֵה לֵה לְמִימֵר דְּלִיכָּח בְּכֵלָּה
 לְקִדּוּשָׁה אִיכָּח וְעוֹד מֵי לְמִימֵר טַעַם אַחֵר אִי תִנָּה לִקְחָה מִשּׁוֹם דָּלַח
 עוֹבֵד אִיִּסּוּרָה אֲכָל מוֹכֵר דַּעֲבֵד אִיִּסּוּרָה דְּקִדְמִי אֲשֶׁר׃ שְׁמִירָה רִשְׁאִי
 לֵה נִקְטָה הֵכָּה טַעַם דְּפִרְסִיִּים תַּחֲמִינִימֵן מִשּׁוֹם דְּנִסְקִי מִשְׁמִירָה קִרְאִי׃
 וְדָלַח שְׁמַעֲמִי לֵה טַעַם אֵלֶּה כִּי׃ אִיִּסְטִירִיךְ טַעַם כִּיֹּן דַּשְׁמִיחָה בֵּהֵא
 מֵי לְמִתְקֵה בְּכֵהֵם אַחֲרִיִּי וְעוֹד מֵי לְמִימֵר מִשּׁוֹם דַּעֲבִיד לְהוֹדִי׃
 מֵי כִיִּרֹל לְהַתְּרַפּוֹת וְעוֹד מִחֵר טַעַם נִקְטָה׃ וְכֵלָּה חֲצִי רִשְׁיִי
 בְּכִיִּים דְּכִרִי בְּקוֹנִי׃ וְכֵלָּה שְׁמִירָה׃ גִּיגִּי׃ אִיִּסְטִירִיךְ גִּיגִּיִּי וְעוֹבֵדוֹ
 וְכֵלָּה תִנָּה בְּכֹר כֶּלֶךְ אֲכָל אֵלֶּה אֲשֶׁר בְּכֵלֵךְ וְכֵלָּה אַחֲרִיִּים וְכֵלָּה נְהִי
 וְכֵלָּה שִׁשׁ לֵה כִּיֹּן הֵכָּה תִנָּה טַעַם לִכֵּה דִּן חֲלֹקִי׃ וְכֵלָּה מִשּׁוֹם
 לְהוֹדִיִּה חֲלֹקִי מֵי עוֹבֵד כּוֹכְבִּים תַּמְהַרֵּה כֵּל כִּיֹּן וְכֵלָּה וְכֵלָּה
 בִּירָשָׁה וְכֵלָּה שְׁמִירָה דְּמֵי לֵה שְׁאִין פְּקִסֵּר חֲמֹר עֲלֹמֵי וְכֵלָּה לִכֵּן
 וְכֵלָּה עַד עֲשִׂיָּה בְּרִשְׁיִי׃ דּוּקָה בְּנִסָּה קִסְטֵר אֲכָל דִּקָּה כִּיֹּן דְּלִיִּסּוּרָה
 וְכֵלָּה חֵם עַל בְּהִמּוֹם שְׁלָה תַּעֲקֵר לֵה קִנְסוֹ אֲפִילֵי בְּמִקְדוּשׁ שְׁלָה
 בִּירִשׁ קוֹנְסֵן אֲחֹו עַד עֲשִׂיָּה דְּרִמְיִי דּוּקָה גִּסָּה אֲכָל דִּקָּה לֵה׃
 מֵי

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשלווקח מן העובד כוכבים יבנסו ולרדויה לקדושת בדימוי ונתח כל דמי להמן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שלו ולמה דמי ילל מש ולמנוח מן העובד כוכבים אמר זה היה אירי וכו'.

[illegible]

(א) נראה דג"ל פירש"י הקדשתי לי כל כסתי בישראל וכו' ותורי פ"י דהיינו הם וכו' (ג) נראה דג"ל וי"ל דה"ל נל

לרכיבם ורכיבם איז אלא משום שבוך דחי נושא את עצמו: עובר כשהוא כמעט אנו פאר
 משום חי' שבוך אלא היינו אורחיה שאן דרכו כל מהם שחתם שבוך אנו פאר
 דחי האת' אנו לכלל מלאכה לביטול אורחיה דאבי' ר' יהודה: אלא עליו ר' יהודה במהותו
 דהא אומר המקבל בהם מן העובר כובכים וילדה מעלין וכו'. וחסות' עובדי כובכים חייב
 בשבוי. שבוך אורחיו ודל (בשבות) מהן שוה ונותן שבוך ידלן אחרת שבוך אנו פאר:
 דאבי' אלא ש' אשנוי כל' פחות מן העובר כובכים אלא יח' לו עשר דחי ותרם מילין:

עין משפט
זר מצוה

א א מ"י פ"ד מלכות נצחית
הלכה ב ופ"ד מלכות
נצחית הלכה טו סג סג
קמה קמה:
ב ב מ"י ה' נצחית שם ה' י
וה' נצחית סג סג
טו טו יד פ"ד סג סג
סג סג:
ג ג מ"י פ"ד מלכות שנה הלכה
ה'

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

הוא חתן דמוי של עובר לכהן ואע"ג
ע"פ שאינו רשאי ליחגלו לעובר
הוא אלא פליג אשוחפין והוא
מכלל דמביא ליה נמי דאינו
אמר ר' יהודה דמתיר בשבורה
כי הריא שבורה שרי לזבונה